

СТАНОВИЩЕ
от доц. д-р Георги Асенов Арнаудов,
преподавател в Нов български университет,
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство”,
за придобиване на образователната и научна степен „доктор“
по професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”
с кандидат Лъейля Агим Бекири-Вула

Настоящата дисертация на Лъейля Агим Бекири-Вула на тема **„Флейтови предизвикателства в камерната музика през вековете“** („Flute challenge in chamber music throughout centuries“) е развита в рамките на един обем от 121 страници. Дисертацията съдържа Въведение, ясно обособени 7 глави, които са фокусирани върху конкретни концертни изяви, заключение, основни приноси на дисертацията, материали и библиография/референтни източници.

Основната цел, която си поставя докторанта е да бъде проведено изследване на възможни предизвикателства за флейтовия изпълнител при участието му в различни по тип камерни формации от различни стилове и епохи. Така изследваната проблематика е отнесена към спецификите и избраните подходи отнасящи се до намирането на различни по тип технически, музикално драматургични, изпълнителски или отнасящи се до стила средства, които да бъдат прилагани при изпълнението на един широк по своя обхват спектър от флейтов репертоар.

Отлично изградената логика на развитието на текста на изследването протича през няколко етапа. В една начална, първа глава е осъществен един систематизиран преглед на развитието на инструмента през вековете и на значението му в развитието на камерната музика от последните няколко столетия. Това контекстуално проучване е отнесено пряко към следващите шест глави, които представляват ярка конкретизация на изпълнителският опит на дисертанта и е фокусирано върху емпиричната част от изследването което има на фокус шест различни концертни рецитали изнесени по време на обучението на докторанта в Нов български университет в различни по тип камерни ансамбли. Тези основни шест глави, представляват сами по себе си приносно проучване на различни по своя вид изпълнителски проблеми-предизвикателства, които са били наблюдавани, анализирани и разработвани по времето на подготовката на тези концертни програми.

На основата на едно задълбочено проучване и сериозен анализ на различни компоненти на творбите – форма, хармоничен език, интоноционни и артикулационни проблеми, работа с различни по тип тембри и технически или стилови компоненти е постигнато детайлно представяне на интерпретационни идеи и лични изпълнителски стратегии.

Реализираните интервюта с двама от авторите, американеца Оливър Труан и живеещия в Испания албански композитор Башким Шеху са приноси сами по себе си и изследват различни предизвикателства които възникват пред камерния изпълнител при интерпретация на съвременен репертоар. Те са ярка илюстрация на съотнасянето на идеите, личните мотиви и творчески стратегии на двамата композитори и реакцията на интерпретатора по отношение на поставяните изпълнителски и стилови провокации.

За особено любопитна и ценна приемам и четвъртата глава на текста, която на основата на метода на сравнителния анализ изследва две знакови за флейтовия репертоар творби: Соната за флейта и пиано в ре мажор, оп. 94 на Прокофиев и Соната за флейта и пиано „Ундина”, оп. 167 на Райнеке. На основата на многобройни примери, дисертанта откроява разлики и сходства в двата опуса по отношение на развитието на музикалната драматургия, музикалния език, интерпретационните и стилови проблеми.

В тези шест глави следва да открия и реализираното детайлно разглеждане на различни по своя вид проблематики и трудности в съчетаване на инструменти в камерните ансамбли, като тези на дует флейти, дует на флейта с пиано или две флейти с пиано, клавирен квинтет с духови инструменти и др. То откроява специфики в ансамбловото музициране, подготовката на концертните програми и интерпретацията на богат камерен репертоар от епохата на Барока до наши дни. Извеждането на цялата тази проблематика и основаването и на личния изпълнителски опит на дисертанта прави заключенията приноси.

На основата на това, и на представените богати по репертоар концертни програми, аз мога да приема че текста на Лъейля Бекири – Вула е разработен самостоятелно и в него е налице едно видимо съответствие между избраната практическа методология и методика на изследване и поставените цели и задачи на дисертационния труд, които впрочем са точно и ясно дефинирани още в самият увод.

Текстът на дисертацията на Лъейля Бекири – Вула е основан на цитирания и позовавания на немалък, представителен брой знакови автори, като в частта Библиография/Референтни източници – са указани общо 47 заглавия на латиница, както и 17 интернет връзки към електронни ресурси, бази данни, електронни периодични издания и др. Всички позовавания и цитирания на текстове са отбелязани точно и коректно не само в библиографията, но и в самият текст на дисертацията. Те обхващат един значим по своя обем период на издаване, като започнем от цитирания на първото Лондонско издание от 1911 г. на „Ундина“ на Фридрих де ла Мот Фуке, или от единадесетото издание на Encyclopedia Britannica, пак от същата година, преминаем през позовавания на публикации от органа на Берлинското дружество за антропология, етнология и

праистория Zeitschrift fur Ethnologie от 1914 и стигнем до наши дни. Това впрочем е особено ценно при така изследваната проблематика и сложната динамика на историческото развитие на флейтовото изпълнителско изкуство, а оттам и на практиките в работата на различни автори.

Аз съм запознат изцяло и в основи с представеният ми от Лъейля Бекири – Вула автореферат който съдържа 37 страници и синтезирано, много коректно, точно и прегледно представя основни положения от текста на дисертацията. В него е включено и пълно и точно представяне на основни публикации на автора реализирани в изданията на Млад научен форум за музика и танц, Евразийска конференция по езици и социални науки, на академичната конференция Мултидисциплинарни и независими изследвания по социални науки, в рамките на Първа международна конференция за държавно строителство в страните от Западните Балкани или в престижния Европейски журнал за образователни и социални науки EJSS. В своят основен вид, дисертацията е написана на английски език, а автореферата е представен във вариант на английски и в превод български език.

Към писмения материал е добавен запис на 6 концертни рецитала (на 6 различни камерни музикални формации) от общо 10 концерта в 3 Балкански страни (Република Северна Македония, България и Косово) в които впрочем са реализирани 5 премиерни изпълнения.

Аз не познавам лично докторанта, но съм запознат изцяло с пълната документация съпровождаща дисертацията и на основата на горепосоченото си позволявам да оценя високо и по достойнство както цялата практическа и артистична дейност на Лъейля Агим Бекири – Вула, така и цялостната изследователска работа на дисертанта и написването на текста на дисертацията. Бих желал също така да поздравя двамата научни ръководители – проф. Лидия Ошавкова за оказаното практическо, както и проф. Явор Конов за оказаното методическо и научно сътрудничество. **С настоящето бих желал да предложа на уважаемото Научно жури да присъди на Лъейля Агим Бекири-Вула образователната и научна степен „доктор” по специалност 8.3. „Музикално и танцово изкуство”.**

София, 08.05.2019 г.

доц. д-р Георги Асенов Арнаудов

Подпис: